

at Landarbejderne med Taknemmelighed ser hen til deres Organisation og det Parti, der har været med til at rejse dem derude.

Det var nu om Arbejdstid og Lønninger. Jeg skal dernæst henstille fra Landarbejderforbundet til de ærede Medlemmer af dette Ting; om man ikke kunde tænke paa at hjælpe de alderdomsunderstøttede, og helst hurtigt. Vi ved, at Lovforslaget om en Aldersrente er meget fremme i Forgrunden, men endnu er det ikke blevet gennemført, men vi haaber, det vil blive det. Landarbejdernes ledende Mænd hævder paa Grundlag af Selvsyn, at de gamle rundt omkring i Landsbyerne har det meget daarligt, i alt Fald mange af dem. De opruller Billeder af daarlige Hjem, i den Forstand, at den gamle Mand og den gamle Kone sidder og kun klarer sig kummerligt. Og jeg vil give Landarbejderne Ret heri, det Syn, jeg har af Alderdomsunderstøttelsen paa Landet, er ikke lyst. Man kommer ind i Hjem, der er saa kolde, saa forladte, hvorover der hviler et Haabløshedens Skær. Der gaar en gammel Mand og pusler om mellem sine afblegede gulnede Familiefotografier, der gaar en gammel Mand og laver sin Mad selv og spekulerer paa, hvorledes han skal faa Pengene til at slaa til; Henvendelser til Sogneraadet har ikke hjulpet. Der gaar en gammel, halvt vækrbruden Kone hjemme i sit Hus, ligesom forladt af Gud og Mennesker, som man siger; hendes Børn er væk, hele Livet ligger bag ved hende. Hun har født mange Børn til Verden, de giver nu Landbruget og andre Industrier deres Arbejdskraft, og hun sidder der alene. Hvad har saa Samfundet givet hende? Fattigdom, for ikke at sige Sult. Ja, er det ikke sørgeligt, at saaledes skal det være? Og det er dobbeltsørgeligt, at Folk, der betragter sig selv som humane, virkelig billiger det, ja, maaske endogsaa smiler ad det og siger: Det er nogle kuriøse Historier, han der staar og opvarter med. Ja, jeg finder, det er tragisk. Jeg vil bede ærede Medlemmer om at sætte sig i den gamle Mands eller den gamle Kones Sted, og De vil føle Livets Tyngde og Haardhed. Og lad os saa spørge os selv, om vi ikke skal se at faa en Forandring i dette Forhold hurtigst muligt. Jeg vil derfor tillade mig at henlede Ministeriets Opmærksomhed paa, at det, ligesom Minister Stauning udsendte et Cirkulære, ogsaa bør udsende et Cirkulære til Sogneraad eller Amtmænd, hvori det udtrykkelig gøres til en bydende Pligt for alle kommunale Myndigheder ufortøvet at

forhøje Alderdomsunderstøttelsen, saaledes at den fuldt ud kan dække Dyrtiden. Det kunde jo godt være, at de kommunale Myndigheder, naar de fik et saadant Cirkulære fra deres egne nære Partifæller, virkelig vilde tage det til Følge. Forholdet er det, at i 1918—19 betalte København gennemsnitlig 695 Kr. om Aaret i Alderdomsunderstøttelse pr. Hovedperson, Frederiksberg 596 Kr., Provinsbyerne 575 Kr., men Landdistrikterne kun 329 Kr. Man siger saa: Ja, men det er saa billigt at leve paa Landet. Jeg vil slet ikke bestride, at det er noget billigere, men Statistiske Efterretninger fra 17. August 1920 siger derom: Som Departementet har gjort opmærksom paa, er der mindre Forskel paa Prisniveauet i Hovedstaden og det øvrige Land nu, end der var før Krigen, og for adskillige Varer finder man endog højere Priser udenfor Hovedstaden. Jeg vil tillade mig at henlede Opmærksomheden paa disse to Kendsgerninger: Paa den ene Side de højere Priser paa adskillige Varer udenfor Hovedstaden, paa den anden Side de meget lave Understøttelser til de gamle; Understøttelser, der ligger langt under det, Hovedstaden giver.

Som Støtte for min Anmodning til Regeringen om at sætte sig i Spidsen for, at de alderdomsunderstøttede kan faa mere, vil jeg tillade mig at tale lidt om de allersidste Oplysninger om Vareprisernes Stigning. De næstsidste Oplysninger om Vareprisernes Stigning og Beregningerne derover fik vi i Sommer gennem Statistisk Departement. Beregningerne for Varepriserne viser, at Stigningen for et Normalbudget for en Familie paa 5 Personer var 400 Kr. fra 1. Januar 1920 til 1. August 1920. Men siden den Tid er der kommet yderligere meget store Prisstigninger, der selvfølgelig i endnu højere Grad vil forværre de alderdomsunderstøttedes Kaar. Med den ærede Formands Tilladelse skal jeg tillade mig at gøre Dem bekendt med de sidste Oplysninger om Vareprisernes Stigning — jeg skal tilføje, at jeg har dem fra Hovedstadens Brugsforening, og at de ligger 10 pCt. under de Detailpriser, som opgives i Statistiske Efterretninger.

	pr. 1. April 1920.	pr. 1. Oktbr. 1920.
Rugbrød	4 kg 0. 85	1. 05
Sigtebrød	pr. kg 0. 50	0. 62
Franskbrød	— 1. 00	1. 47
Flormel	— 0. 70	0. 95
Byggryn	— 0. 75	0. 76
Semuljegrøn	— 0. 77	1. 02
Hugget Melis I	— 0. 72	0. 74